

Paweł Tański

dziewczynka z podrapanym prawym policzkiem

martwy gołąb schowany w dole na polu
atakowany glukozą natarczywych
mleczy. kość zna złącza złamań,
witraże leków, reflektarze bandaży.
pora nastawień, święto płyty winylowej,
święto gołębic synów. sypkie gwoździe
o ostrych palcach, końcówki włosów
łonowych po depilacji ostów. centymetr
sześcienny posłodzonej krwi, kość wie,
jak ułożyć takty poronionego dziecka;
rozmazuje puls zgniłych owoców. deski
schną, krępują przeguby, oglądają narośla.
dziewczynka z podrapanym prawym policzkiem
lepi w szopie laleczki z soli, nadaje im
przygody. lipcowe jezioro znaczy teren.
ustawia flamastry przed zimnym lasem.
martwy gołąb schowany w dole na polu,
pastor ostów.

ballada o czarnym szymonie

studnie wiszące nad polami, droga, którą idzie dzień w dzień
po to, by zużyć syrop na większe pole manewru. kręć kółkami
w kasecie magnetofonowej, przewijaj taśmę, jak chcesz – do przodu
czy do tyłu. nogawki spodni podwinięte, by nie korcić losu,

na twarzy ma zarost wilgoci, w kieszeni strunę spoconą od wyciągania
ze studni pieśni dzienników. *czarna pasta do butów, gdzie jest*

róża wiatrów, gdzie jest kolec szumu, czarna linia ścieżki.
marynarzu, zielonooki marynarzu, ubierz ulubioną koszulę
i pójwicz kroki melodyjnej wędrówki przez zatartą linię
wersu.

korytarze pełne punktów

stoisk z różnymi produktami, idziesz i wąchasz świat przedmiotów, dotykasz nosem jak pies trawę, jak chmura pyłów cenowych obniżek, promocji i wyprzedaży portfeli ludzkiej zwierzyny, która jest celem myśliwskich spędów, zebrań i zbiegowisk. przejeżdżasz wolnym skokiem nad mostami szminek i pudrów, tuszów do rzęs i kremów, nad ofertami komórkowych cacek, toreb dla pań w dowolnym wieku, cukierków, latających pojazdów i resoraków na fale radiowe. korytarze sprzedają milkną, kładą się spać, nadciąga noc, wychodzą wszystkie

człowiecze grzbiety na dwór, udają się w miejsca odosobnienia, schroniska dla bezdomnych – wynajmowane punkty stoisk z paroma swoimi rzeczami – pompką do roweru, urwanym guzikiem, wyblakłym ręcznikiem, kawałkiem mydła i papieru toaletowego. korytarze pełne patyków, idziesz i dotykasz językiem ścian. *i'm counting all the sticks*

left on the ground. idziesz i dotykasz nosem łóżka, jutro przez szybę wpadnie promień melodii: *in the morning.* to korytarze pełne punktów z flakonikami ziołowych wód, zwanych perfumami. skórki jabłek pod stopami, z sufitu lecą pomadki i pędzelki do cieni, do podkładu, do kresek, do ust, do korektora, do różu, do brwi, do pudru. pod stopami masz akcesoria do makijażu, dotknij policzka i przekonaj się, czy zdrapałaś tę pięciolinię keratynocytów, melanocytów, komórek langerhansa i merkla, włókien kolagenowych i elastyny.